

paa Markedet til urimelig høje Priser. Jeg tror, at det nok skal lykkes ved den af den overordentlige Kommission udarbejdede Plan at bringe frem for Lyset de Forraad, der er, og til den fastsatte Maksimalpris, men meget vil det sikkert ikke blive.

Det ærede Medlem spurgte dernæst, om Byg og Havre kunde afleveres efter Landboernes frie Valg. Nej, det vil ikke kunne ske, eftersom hele Planen gaar ud paa at tilvejebringe bestemte Kvantiteter af Byg og Havre, i Særdeleshed da der eventuelt maa kræves et Tillæg af Byg for at kunne fremstille det tilstrækkelige Brød — nemlig i det Tilfælde, at Rugen og Hveden ikke indkommer med det fuldt beregnede Kvantum. Det vil altsaa være nødvendigt, at Byg og Havre afleveres efter en særlig Ligning og under Hensyn tagen til de særlige Forhold, der maatte være for de enkelte Landbrugere. Men det maa blive den senere Administrations Opgave at tilvejebringe de Kvantiteter, der er angivet i Lovforslaget, paa den bedst mulige Maade.

la Cour: Den højtærede Minister udtalte, at Overskyldraadet sidder inde med alle disse Oplysninger om en detailleret Vurdering. Det gør Overskyldraadet imidlertid ikke; jeg har i Dag været deroppe og undersøgt Spørgsmaalet. Derimod hviler disse forskellige Oplysninger i Skattedepartementet, i alt Fald saafremt alle Skemaerne er udfyldte. Men skal alle disse Skemaer sendes ud fra Skattedepartementet, for at man kan finde ud af, hvorledes denne Jordværdiansættelse har fundet Sted, vil det blive en voldsom Mængde Sager, der kommer til at flyde omkring i Kommunerne. Jeg tror, at den højtærede Minister undervurderer de Vanskeligheder, der vil være forbundet med at undersøge det, som efter Loven kan sondres ud fra Jordværdien.

Medens jeg har Ordet, vil jeg udtale, at jeg ved, at før Krigen var Rugen altid betydelig billigere pr. 100 kg end Byg og Havre. Det er altsaa kun i Krigsaarene, at Rugen har faaet sin høje Værdi. Men jeg synes, der kunde være nogen Grund til, at Byg og Havre i alt Fald kom til at staa i ligesaa høj Pris som Rug.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal til det ærede Medlem kun sige, at jeg paa ingen Maade undervurderer de Vanskeligheder, der vil være forbundet med at faa Fastsættelsen af den Jordværdi, hvorefter Forbehold og Aflevering skal finde Sted,

foretaget paa rette Maade. Der er der sikkert store Vanskeligheder, men vi maa komme igennem dem; der er i alt Fald ikke anvist mig nogen anden Vej end overhovedet den at komme igennem Vanskelighederne i Øjeblikket.

Med Hensyn til Prisen paa Byg og Havre skal jeg henvise til, at Landbrugsudvalget enstemmigt har været af den Opfattelse, at det vilde være rimeligt at fastsætte en Prisforskel af 3 Kr. mellem Brødkorn og Foderkorn.

Hartz: I Anledning af den højtærede Indenrigsministers Udtalelse om, at der i Overskyldraadet skulde findes Materiale, hvoraf man kunde se, hvorledes Prisen var sat paa de forskellige Slags Jord, skal jeg tillade mig at oplyse, at her i Landstinget er vi i alt Fald 4 Vurderingsformænd, hvoraf kun den ene har afgivet saadant Materiale, men vi andre derimod ikke. Det har aldrig været forlangt af os. Vi har Paalæg om at skynde os og fremme Sagen saa meget som muligt, hvorfor vi søger at faa saa faa Tal at arbejde med som muligt.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg kan ikke udtale andet end, at den Oplysning, jeg gav, er meddelt mig af Chefen for det statistiske Departement.

Ole Hansen: Jeg er naturligvis ganske enig med den højtærede Indenrigsminister i, at Landmændene ikke kan komme til at staa fuldstændig frit i deres Valg, om de vil aflevere Byg eller Havre, men jeg opfatter den højtærede Ministers Udtalelser saaledes, at der dog fra Administrationens Side vil blive taget et skønssomt Hensyn til Landmændenes Ønsker og til Forholdene paa vedkommende Egn.

For øvrigt kunde der nok være Anledning for mig til at gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Ministers Udtalelser, men jeg skal undlade det, idet der i Udvalget vil blive Anledning til at optage de enkelte Spørgsmaal til nærmere Behandling. Da imidlertid Spørgsmaalet om Tærskningen er blevet rejst ved Slutningen af Forhandlingerne, vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at det vistnok saa godt som alle Vegne paa Landet, hvor der anvendes Damptærskværker, vil blive nødvendigt at anvende Brænde og Tørv til Opfyring, idet jeg anser det for ret umuligt at tilvejebringe Kul til dette Brug. Nu vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa, at der i en Bekendtgørelse af 1. De-